

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

محمد هارون خیل شعشی

۰۸ اکتبر ۲۰۱۱

د علي محمد مُخلص عرفاني فرهنگ

د
محمد هارون خیل شعشی
لیکنه او خپرنه
۱۴

۲۹- توحید او د هغه ډولونه (عام، خاص او خاص الخاص توحید) :

توحید، په لغت کې یووالي، بیوستون، گډولو، یوځای کولو، د لوی څښتن یووالي، یگانگی او یوازیتوب ته وايي ۱ . ځینې توحید هغه پوهې ته وايي، چې د حق تعالی د یووالي او د هغه د ذات او صفتو په باره کې څېړنه او پلټنه کوي (کوي) . ځینې توحید د تجرید او تفرید وادي گڼي- هغه مقام چې هوري شمېر او عدد له منځه ځي؛ او بي یوه ذاته نور هیڅ شی نه پاتېږي ۲ .

د قرآن مجید د اخلاص د سوري په څلورو آیتو (۱۱۲ : ۱- ۴) کې ، د الله سبحانه وتعالی د وحدانیت د مسألې ټولې خواوې، په ډېرې ژورتیا سره بیان سوي دي . توحید، د اسلام تر ټولو لوړ او اساسي اصل گڼل کېږي . د اسلام د سپېڅلي دین ټولو پیغمبرانو له حضرت آدم علیه السلام څخه تر وروستي پیغمبر - حضرت محمد مصطفی (ص) پورې ټولو بشري ټولنو ته د الله تعالی د یووالي او وحدانیت ستر او ارزښتناک پیغام رسولی دی . د کایناتو د یوازني او تلپاتي خالق دا پیغام تر اوسه پورې په پرله پسې توگه، د لوی څښتن د اولیاوو، عارفانو او عالمانو له خوا، انسانانو ته رسول کېږي .

په اسلامي تصوف او عرفان کې زیاتره « توحید » او « وحدت » ته، په یوه سترگه نه کتل کېږي . « توحید»، چې په مقابل لوري کې یې « شُرک » دی، تر زیاتي گچي، د دین او خدای پېژندنې د یوې مهمې اصطلاح په بڼه کارېږي؛ په داسې حال کې، چې د « وحدت » استعمال زیاتره د یوې

فلسفي اصطلاح په توگه، د متصوفانو او عارفانو په ډکتورينو کې تر سترگو کېږي، چې په مخالف لوري کې يې « کثرت » دى . په اسلامي تصوف او عرفان کې، د « توحيد » او « وحدت » دواړو نخبني څرگندي دي . وتلي عرفاني لارښود - شيخ عزيزالدين نسفي (۶۳۰ - ۷۰۰ هـ ق) په خپل ارزښتناک عرفاني اثر « كشف الحقائق » کې د شريعت، طريقت او حقيقت له نظره ، د توحيد مانا داسې بيان کړې ده :

« توحيد په لغت کې يوکولو ته وايي . دا ټکى په شريعت کې يو ويلو، په طريقت کې يو گڼلو؛ او په حقيقت کې يو پېژندلو ته وايي . په شريعت کې، موحد هغه څوک دى، چې ووايي : « خدای يو دى . » په طريقت کې، موحد هغه څوک دى، چې خدای يو و بولي؛ او په حقيقت کې، موحد هغه څوک دى، چې خدای يو وگوري . په شريعت کې د مسلمان، مؤمن او موحد مانا يوه ده . همدغه راز د منافق، کاپير (کافر) او مُشْرِك درو بېلو ټکو ته هم په يوه مانا او مفهوم کتل کېږي؛ خو د تحقيق د څښتنانو په اند، دا هره اصطلاح ځانته بېله او جلا مانا لري۳ . »

ډاکټر محمد محسن خان، د امام بخاري د انگرېزي ترجمې په لغتنامه کې، د توحيد د دغو ډولو يادونه کړې ده :

الف) د لوی څښتن توحيد يا ربوبيه توحيد : دا توحيد په دې مانا دى، چې د ټولو کایناتو او په هغو کې د گردو نغښتو موجوداتو څښتن، خالق او ساتونکی، يوازي يو خدای دى .

ب) د عبادت توحيد يا الوهيه توحيد : په دې مانا، چې بې يوه لويه خدايه بايد د هېچا عبادت و نسي؛ د مثال په توگه لمونځ، روژه، قرباني، زکات او داسې نور بايد يوازي د خدای تعالی د عبادت دپاره يې او بس .

ج) د خدای تعالی د نومو او صفتو توحيد : د رب جليل د نومو او صفتو توحيد په دې مانا دى :

۱- مور بايد الله تعالی په داسې نومو او صفتو ياد نه کړو، چې ده په خپله يا د ده رسول نه يې ياد کړی .

۲- هيڅوک بايد د حق تعالی په نومو او صفتو ياد نسي؛ د مثال په ډول الکريم او داسې نور .

۳- مور بايد په سپېڅلي قرآن يا د رسول الله (ص) له خوا د پروردگار د ياد سوو صفتو په مانا کې، هيڅ راز تغيير او بدلون رانه وړو؛ او نه هم بايد هغه له هيڅ مخلوق سره ورته وگنو . د توحيد دادرې اړخونه په دې جمله (جمله) کې ډېر ښه بيان سوي دي : « بې الله تعالی، هيڅوک د عبادت کولو وړ نه دى . »

د) د خدای تعالی د پېغمبر د متابعت توحيد يا د اتباع توحيد : دا توحيد په دې جمله کې په ښه ډول مانا سوئ دى : « شهادت ورکوم، چې حضرت محمد (ص) د خدای رسول دى . » په دې ډول، د خدای تر کتاب (قرآن) وروسته او له رسول (ع) پرته هيڅوک د متابعت او پيروئ وړ نه دى۴ .

علي محمد مخلص، په « حالنامه » کې، د روحاني کوينينو او رياضتو تر بشپړولو وروسته، د الله سبحانه و تعالی له خوا پر خپل عرفاني لارښود (بايزيد روښان) باندې د توحيد د هغه نعمت يادونه کيې، چې مخامخ يا بې واسطې ورته عطا سوئ و . پير روښان (۹۳۱ - ۹۸۰ هـ ق) د توحيد

د پوهې بې ساری ارزښت، د رسول اکرم (ص) په دې مبارک حدیث کې بیان کړی دی: « **التوحید** **ثمن الجنة و الحمد لله و فأ شکر کل نعمه** » یانې د یووالي پوهه د جنت بیه ده؛ او د الحمد لله ویل د ټولو نعمتو د شکر وفا ده. ۵.

زموږ موحد عارف، علي محمد مخلص، په خپل عرفاني دیوان کې، نور ټول علوم زینې؛ خو توحید د علومو بام گڼي. دده په اند توحید درې ډوله دی:

لومړی: د عامو موحدینو توحید.

دوهم: د خاصو یا ځانگړو موحدینو توحید.

دریم: د خاص الخاصو یا په ځانگړو کې د ځانگړو موحدینو توحید.

دده په عقیده، د عامو خلکو توحید، د پټو سترگو او تقلید توحید دی. دا ډله خلک، لکه څنگه چې له نامه څخه یې مالومیږي، د ږندوپه شان د نورو پر پلو روان دي؛ په ټینګه عبادت کې؛ خو د خپل طاعت په عرفاني ارزښت هیڅ نه پوهیږي. مخلص، د قرآن کریم د اعراف د سوري د یوسلونه اویايم آیت (۷: ۱۷۹) د یوې برخې «... اولئک کالانعام بل هم اضل اولئک هم الغفلون» په استناد ددې ډلې په اړه داسې وایي:

عام یقین که چې خدای ... رسول ... دی ۶

د بزرگانو په تقلید یې ایښی گام دی

دوی رانده دي عصاکشه کاملان شوه

هر سړی یې علم و فکره کالانعام دی

عارفان، د تقلید پر بڼو او دگرو پېرني یا تحقیق غوره کول، په عرفاني سیر او سلوک کې له هغو ضروري چارو څخه بولي، چې د زړه یا باطن صفا ځني حاصلیږي؛ او الهي انوارو ته د ځلېدو لار پرانیزي. تحقیقي ایمان، په زړه کې د شک او گومان تیاري له منځه وړي؛ او پر ځای یې د باور لمر غوړي. له همدې امله، مخلص له تقلیدي ایمان څخه پر تحقیقي ایمان، ټینګار کوي. دده عارفانه بیان دی، چې وایي:

له تقلیده و تحقیق و ته روان شه!

له گمانه د ایقان په لوري کوره!

د تقلید ایمان له شکه خالي نه دی

ته له شکه د عیان په لوري کوره!

دخاصو یا ځانگړو موحدینو ډله، دتوحید هغه لارویان دي، چې د عامو خلکو پر خلاف، په خپلو کړو وړو کې، پر استدلال او منطق تکیه کوي. هغوی استدلال، عقلي او فکري مناظره، د حقیقتو د کشف او بیانولو تر ټولو غوره او ارزښتناکه لار گڼي. د اسلامي عارفانو په نظر منطق، علمي او عقلاني استدلال له پوهې او تعقل څخه را زېږي؛ خو له دې واقعیت سره سره هم د توحید د لارې پلټونکي، یوازې د خپلې انساني پوهې، منطق او استدلال په مرسته، ددې ناپایه، پټو او پېچلو کایناتو دپېژندلو توان نه لري؛ ځکه نو مخلص هم، پټو حقیقتو ته د رسېدو په لار کې، ددې ډلې د بې وسیو او سرگردانیو په اړه داسې وایي:

عوام خلک تقلیدي، خاص دلېلي شه

د دليل څښتن غايب له ذوالانام دئ

ددليل د اهل پښې چوبين يادشوي

په چوبينو پښو رفتن په ډېر ناکام دئ

ځيني عام خلک، د توحيد او عرفان په لار کې، د خاصو موحدينو، استدلال او علمي صلاحيتو ته، په ډېره درنه سترگه گوري؛ او د هغو د پيروی هڅه کي . مخلص، دې ټکي ته په اشارې سره داسې وايي :

عام عالم ددي خاصانو توحيد زده که

بي دليله يقين سپک هر گوره خام دئ

درېمه ډله، دخاص الخاصو موحدينو ډله ده، چي د توحيد او عرفان تر ټولو لوړ مقام ته رسېدلي يي؛ او د عرفاني طريقت په گردو اسرارو او باريکيو خبر يي . دا لوره عرفاني مرتبه، په حقيقت کې د کامل انسان، کامل پير يا رسېدلي ولي مرتبه ده، چي زړه يي تل د الهي انوارو د تجلا مرکز؛ او د پتو اسرارو دکشف او الهام سرچينه ده . د مخلص په باور، توحيد د ټولو علومو بام دئ . هغه څوک چي د توحيد په پوهه ونازول سي، په حقيقت کې د پوهي معراج ته رسېدلی دئ؛ خو د خاص الخاص توحيد څښتن هغه څوک دئ، چي د روښاني سیر او سلوک، شپږ مقامونه يي په بري سره تېر کړي يي . د ده کلام دئ، چي وايي :

واره علم د توحيد دپاره شوي

دا نور علم پېتکي ، توحيد پاس بام دئ

شريعت، طريقت بلل حقيقت گوره !

معرفت، قربت، وصلت شپږم مقام دئ

چي دا شپږ مقامه طی نه کړي باور کړه !

تر توحيد به ورنه شي دا اعلام دئ

بل خای، د خاصو موحدينو په وړاندي، ددې ډلي ستر عرفاني مقام داسې بيانېي :

نن خاصان ددي اخص توحيد وغواړي

خاص الخاص له شکه خلاص پېشوا امام دئ

مخلص، د ريښتني توحيد مقام ته رسېدل، يوازي د سالکانو د هستی ډوله نېستی په فنا کولو سره

ممکن بولي :

د سايي په دود به وصل شي له نمره

که د لا الله په تيغ وجود فنا کړي !

د توحيد آفتاب به وويني مخلصه !

د گمان ونه که غوڅه سر ته پا کړي !

دنور مالومات دپاره وگورئ : د « عالم او د هغه ډولونه » تر سر ليک لاندې د وحدت او

کثرت عالم، وحدت الوجود او وحدت الشهود، نبي او ولي، ولي او ولايت، کامل شيخ، کامل پير، کامل او ازاد، ابرار، اوتاد، سرهنگان يا اخيار ، نقيبان، قطب، قطب الاقطاب، غوث يا صاحب الزمان .

لمنليكونه

۱ عميد ۱: ۷۴۹. Wehr 1055.

۲ حلبی ۵۶ .

۳ نسفی، كشف الحقايق ۱۵۸.

4 Dr Muhammad Musin Khan, " Glossary," Sahih Bukhari 9: IV.

۵ مخلص، حالنامهء بايزيد روښان ۵۸ .

۶ په دې ميسره کې، د تشو ځايو ټکي نه لوستل کيږي . [بنايي دا ټکي داسي ولوستل سي :
عام يقين که چي خداى يو رسول برحق دى . يا عام يقين که چي خداى يو رسول يې حق دى (الله بنه
پوهيږي) . د يوه علمي او منلي اصل په توگه مو د مخلص د ديوان د خطي نسخې د اصالت مسألي ته
جدي پاملرنه کړي ده .

پاته لري